

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT:
Men schrijft in te Tongeren bij **J. COLLÉE**, uitgever en eigenaar van dit blad. — Abonnementsprijs **5 fr.**
Alle toezendingen van geld, brieven en aanzoeken moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, 37-39, Tongeren.

AANKONDIGINGEN:
Reklamen, vonnissen en andere artikelen, vooraan of binnen in het blad; **1 fr. den drukregel.**
15 centiem den nummer.

TONGEREN, 15 MAART 1919.

Profetie van een Limburger

De profetie van een Limburger... eel werd er gesproken in sommige kringen vurende den oorlog over de profetie van Heilig Paterken van Hasselt... Pater Valentinus Paquay, geboortig van Tongeren... Men schrijft in te Tongeren bij J. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

hotel Willems aan de statie te Hasselt vergaderd.

De vereeniging neemt kennis van verslagen over den onoverdraaglijken toestand der gemeentesecretarissen en houdt er aan te besta... De eerste deutchse officieren, die in het begin van den oorlog te Tongeren ingekwartierd werden, droegen allen een briglas of monocle, en hadden steeds den revolver in de rechterhand.

Uit het dagboek van een ouden Tongenaar.

De indruk der eerste deutchers op de Tongenaren.

De eerste deutchse officieren, die in het begin van den oorlog te Tongeren ingekwartierd werden, droegen allen een briglas of monocle, en hadden steeds den revolver in de rechterhand. Stijf gelijk boomstaken, hadden zij niet de minste aantrekkelijkheid, noch bevalligheid.

ook hun familieleden, waaronder vrouwen en kinderen die in het gebouw woonde.

In het rapport van den staf der garde-divisie over de onmenselijke gruwelen te Lichtenberg leest men:

En gevangene soldaat werd door ongeveer 30 mannen, onder welke vele vrouwen, met onthelbare messteken afgemaakt. De huid van het hoofd hing er in groote lappen bij. Eerst had een vrouw den reeds ernstig gewonde met een mes in den hals gestoken waartoe de slagader werd geraakt en hij omviel.

De Duitschers in den Volkerenbond.

De Duitschers in den Volkerenbond. Een oordeel van Z. Em. Card. Mercier. Z. Em. Cardinaal Mercier, door de « Corriere d'Italia » geïnterviewd, liet zich heel sceptisch uit over eene gebeurlijke wijziging in den gemoedstoestand van de Duitschers.

De Duitschers van 18 Augustus 1914 in Tongeren.

Eene bijzonderheid die vele Tongenaren niet weten, is dat de deutchse troepen, die op 18 Augustus 1914 in onze stad op zoo harbarische wijze te werk gingen, in garnizoen waren te Knutten.

Het bloedbad te Berlijn

Afschuwelijke slaughtingen. Onmenselijke gruwelen en beestachtige moorddaden. Honderden mannen, vrouwen en kinderen vermoord.

Men meldt uit Berlijn: Naar de « Berl. Zeit. » meldt, is volgens de mededeelingen der politiepresident van Lichtenberg, dien de Spartaciers eveneens zouden doodschietsen, doch die is ontkomen, niet aan te twijfelen dat er in Lichtenberg ruim 150 mensen den Spartacischen bonden ten offer gevallen zijn.

De voorloopige werkzaamheden tot heiligverklaring van « Heilig Paterken » werden reeds verscheidene jaren vóór den oorlog aangevangen. En wij, die ons onder het gewone volk rekenen, hoeven dezelfde bescheidenheid niet aan den dag te leggen als onze Kerkelijke overheid of als de nederige Paters-Minderbroeders, die natuurlijk enkel met de grootste machtigheid van mirakel mogen gewagen.

Want men meende dat de algemeene verkiezingen zouden plaats vinden in Juni, naastaande, zooals eerst was aangekondigd en nu verklaarde een lid van 't Ministerie dat te zeker niet vóór November konden plaats hebben. En als men van nu af reeds voorziet dat het zeker niet vóór November zal zijn, dan kan het svengeed Januari of eene andere maand van 't jaar 1920 worden. En zelfs hadden de verkiezingen nog plaats in 1919, dan kan er nog een kameringbinding komen in 1920, bij voorbeeld om 't Vrouwenstemrecht in te voeren, en « dan zullen ze nog niet winnen! »

Wij, die deze profetie kenden van over maanden, waren dan ook in afwachting van een langen, langen oorlog, hetgeen onzen moed niet deed verminderen, doch met het optimistisch vooruitzicht van: ze zullen toch niet winnen, ons eerder opbeurde!

Wij, die deze profetie kenden van over maanden, waren dan ook in afwachting van een langen, langen oorlog, hetgeen onzen moed niet deed verminderen, doch met het optimistisch vooruitzicht van: ze zullen toch niet winnen, ons eerder opbeurde!

Wat er dan volgt is zoo aangenaam niet meer: doch 't is enkel voor hen die nog zeer jong zijn, luister: « Doch noch de jaren 70, dan zal 't leelijke gaan! » Dus, brrr: nog leelijker dan 't nu geweest is! Die echter nu reeds tot redelijke gevorderden leeftijd gekomen is — ik ben bij de 50 — die zal nog enkel de schoone jaren zien. De jongeren mogen zich geroemd houden tot het Martelaarschap, want in 70 komen waarschijnlijk reeds de voorloopers van den Antichrist af. Aan eene zuster (eene andere), die nu zoo wat vooraan in de 40 is, zegde 't Heilig Paterken ook: « Zuster, zij zult zeer oud worden, en nog veel te liden hebben: en buiten het klooster sterven. » — Hier wordt dus waarschijnlijk eene vervolging bedoeld tegen den godsdienst en eene uitjaging van kloosterlingen.

De gemeentesecretarissen
Nadat op 16 Februari II. de Nationale Vereeniging der gemeentesecretarissen, in het Brusselsche paleis te Brussel, hare eerste vergadering se lert den oorlog, heeft gehouden, is de provinciale Bond van Limburg op 8 Maart in het

Verder meldt het bericht: In de « Frankfurter » werd een gevangene soldaat uitgekleeft op straat gezet en daarop werd naar hem gezocht met handgranaten geworpen tot zijn licham verscheurd was.

Voorts zegt het bericht nog: de toestand te Lichtenberg gaat alles te boven, wat er in de eerste dagen van de heerschappij der bolsjewiki te Moskou is gebeurd. Iedere goedgekleede voorbijganger wordt door het schuift aangevallan, van zijne kleederen beroofd en doodgeslagen. Er zijn reeds een heele reeks van dergelijke gevallen voorgekomen, waaraan vooral vrouwen deelnamen.

De Spartaciers hadden sterke barikaden gebouwd uit rails, rollen papier, balken en straatstenen, ja hadden zelfs dekkingen gemaakt voor de splinters der granaten. De bevolking van Lichtenberg, die vluchten wilde, dwongen ze thuis te blijven. De Spartacische artillerie stond in het stadspark opgesteld. Tusschen de boomden stonden vier kononnen eerst goed verborgen. De loupes waren met lakken bedekt om ze voor de vliegers te verbergen.

Over den strijd van Zondag middag in deze wijk wordt nog het volgende gemeld: In d' buurt van de groote Frankfurterstrasse, van de Warschaustrasse en de Andreassstrasse daverd het van oorlogsgeraas. Bolnave regeringstroepen niet men er geen levend wezen. Zoo ver het oog reikt is de straat overdekt met gascherven van de in alle huizen gesprongen ruten.

Op den heuk van de Warschaustrasse en de Andreassstrasse is bijzonder hardnekkig gevochten. De Spartaciers hebben niet alleen machiegeweer, maar ook mijnwerpers op de daken gebracht. Daarmede bestrieken zy de straten naar alle kanten. Met de mijnwerpers beschietten zy de steunpunten der regerings-troepen.

Toch komen deze stap voor stap vooruit. Verder in de Frankfurterstrasse bevind zich de groote barakade van de Spartaciers a hier de andere. Er is prikkeldraad over de straat gespannen, terwijl de Spartaciers omgeworpen aanplakzulten, ijzeren tuimelken, trottoirbenden en wagens hebben opgehoopt tot hoekwerken.

De regeringstroepen schieten met een 15 cm houwisser den eenen bres na den anderen in de brikade. Eindelijk gelukte het een machiegeweer den Spartacischen mijnwerker op het dak tot zwigen te brengen. Om drie uur begonnen de Spartaciers den terugtocht.

Over het algemeen is de nacht van Zondag op Maandag rustig verlopen. In Neuköln poogden de Spartacische bonden een aanval te doen op de boomkweekery van Spah. De aanval werd afgeslagen, waarop de Spartaciers zich met zware verliezen moesten terugtrekken.

Er is gesignaleerd, dat een deel der Spartaciers naar Rummling, Johannstift, Obersehnswende en Friedhofsg in began te trekken. Daaruitgeen zijn andere bonden bezig zich in Neuköln voor een handnekkigen tegenstand in te richten. De bestaande wagen, waarop de gevangene genomen moesschappin der regeringstroepen, zo nusanoud, onduidelijk dien dat de beweging voor het grootste gedeelte van misdadig gepoepl uitgaat.

Van militaire zijde wordt gemeld: Het centrum der stad is gemoerd. Wij hebben de zekerheid het met de oproeringen verder klaar te spelen. De oproerige bonden zijn geslonken en hebben zich in kleine troepen zonder vaste leiding opgelost. Spandau bevindt zich steevast in onze handen. De regeringstroepen zijn volstrekt betrouwbaar. Allereerst zullen de oostelijke en zuid-oostelijke voorsteden worden gezuiverd.

Het schijnt juist te zijn dat een of meer Spartacische vliegers boven Berlijn werkzaam zijn. De militaire leiding van het oproer was in handen van den rooden soldatenbond, die in nauw verband met de communistische partij staat, zij bestond ongetwijfeld uit intellectuelen.

Om zes uur Maandag avond wordt medegedeeld, de regeringstroepen hebben Neuköln tot de ceintuurbaan bezet. De bereikte linie loopt naar het Noorden, over de Silezische station, Friedrichsheim tot de noordgrens van Monbijl. Eene uitwepening maakt goede vorderingen. Het ligt in het voornemen een aanval op Lichtenberg te doen. Het tijdstip daarvoor kan echter nog niet worden opgegeven.

De opstand was naar gemeld wordt, voorbeleid door Raik en 86 leiders van den rooden soldatenbond, die eenige dagen geleden in bechtissen werden genomen. Ongeveer 10,000 gewapende mannen stonden hen ter beschikking: deserturs, strafgevangenen, werklozen een groot deel der volksmarine divisie en verscheiden depots van de republikeinische soldatenweerbeerdheid.

De aangegeven leiding der opstandelingen heeft thans opgehouden. Kleine groepen van tien tot twintig personen zijn in tuinen, kelders en schuren verschaast, in het geheel wellicht 3 tot 4000 man.

Hoe Berlijn er uit ziet.

De Berlijner correspondent van de « N. K. G. » geeft de volgende beschrijving van den aanblik van Berlijn, Maandag avond:

Wij kwamen over het Alexanderplein dat nu nog leeger was dan gisteren. Voorts ging het door de Alexanderstraat. Welk een toneel van versplinterd glas! De straat was overdekt met versplinterd glas: de huizen leken geraamten, met hun vernielde vensters en in hun verlatendeheid. De winkels waren allen leeggeplunderd en binnenste buiten geblaat.

Wij kunnen nu beter dan gisteren het hoofdbureau van politie opemmen en zagen nu eerst ten volle hoe dit geweldige gebouw door het vuur der kanonnen geleden heeft. Maar het schouwspel zou nog erger worden. Wij sloegen de Kaiserstraat in, die in haar lengte het schootsveld heeft gevormd voor den aanval op den hoofdingang van het politiebureau. Tiendertenden projectielen hebben de huizen gehavend. Bijna alle ruiten zijn verbrijzeld, heele rijen zijn weggeslagen en reeds primitief met overnudegstedide planken en oude deuren vervangen.

En toch leek ons dit ook maar een kinder-spel, toen wij in de groote Frankfurterstrasse kwamen. Ik moest aan doode steden in het laatste Noord-Frankrijk denken, waar de huizen niet vernield waren, maar als skeletten zonder rimen en zonder bewoners in slookachtige ruinen stonden.

Ik zag lange huizenblokken, waar geen glas meer in de gevels te bekennen was, waarvan de muren door gewerksplintering afgesplinterd en door granaten geand waren. Het paveisel was overdekt met weggeslingerde steenbrokken en vooral met versplinterd glas.

Wij kwamen aan de eerste versperringen van prikkeldraad, maar er was toch nog niet de volle oorlogstemming, omdat er nog veel publiek op straat was en het in de gedekte dwarsstraten wemelde van spelende kinderen.

Van uit de verte ontder donderde en dreunde en daverde het! Hier in dozen hoek hadden de granaten en mijnen der communisten bijzonder groote verwoesting aangebracht. Van een huis in de Furstendwaderstrasse was een heele gevel van boven tot onder door een mijn weggevoerd, zo dat men drie vermede verdiepingen geheel overzien kon.

Wij sloegen de heilige geestesstraat in, daar men langs de Frankfurterstrasse niet verder kon, omdat het gebied der regeringstroepen hier opgehield in wij kwamen nu in een paarrelstraat daarvan, de Palisadestrasse, die in de laatste dagen zoo vank is genoemd.

Er heerschte daar een groote verwarring. Zenuwachtige mensen hielden de straat over. Met bewende hand brachten oude vrouwenjzen melkdoeken, de eerste mischien, die zij sedert d'gen hadden kunnen dragen, naar h'ar woning in veiligheid, bijzly zij den beschermenden buisginging h'ar oren beriekt. Eenge tribuuden met een van h'ar lijen de verbodtgen van de straat g'ebied en plat op het paviseel met het gewerksplinterde voorzichtig gelekt echter barakaden van wapenkappen in zware op den kant gezette planken. De granaten der Spartaciers vielen vrij